

TOMÁŠ JIRGL

(* 14. května 1973 v Brandýse nad Labem-Staré Boleslavi, žije v Kostelci nad Labem)

Vystudoval střední zemědělskou školu. Nyní pracuje v administrativě. Téměř celý život se věnuje výzkumu a ochraně motýlů. Je řádným členem dvou vědeckých společností. Od mládí také píše poezii. Napsal několik básnických sbírek. V minulosti mu vyšly jen jednotlivé básně, v různých sbornících, časopisech apod. Teprve v roce 2018 začíná vystupovat veřejně. Od roku 2018 je členem Literárního klubu Pegas Mělník, od roku 2021 je členem Obce spisovatelů ČR.

Byly mu vydány sbírky **Zpomalené řeky** (Věra Kopecká, 2019, dotisk 2022), **Medovlci** (Dauphin, 2020), **Andělé v ptačích tělech** (Věra Kopecká, 2021), **Zas pudu s hrobníkem na pivo** (Václava Rysková, 2023) a **No a co!** (Věra Kopecká, 2025). Do světa vypravil také knížku povídek **Velký příběh o malém štěstí** (ArtKrist, 2024).

ON A ŽIVÉ VLAJKY

Zatáhl žaluzie

a podíval se mi do vlasů, jak do svědomí leklý ryby.

Chvilí se toulal po dívčích stránkách,

v zrezlém podzimu se zastavil na párek v rohlíku

a bezděky uhodl všechna přání nymf.

...na konci koberce trpaslík olizuje,

na zaprášeným glóbusu,

západní břehy starého kontinentu.

Zrcadlení nahých nohou brunetek

prozrazuje oteplení a krátký klid zbraní.

Ted' krouží hořícím lazaretem,

Aby usedl na mé lůžko,

vedle hromady neúčinných léků

a rozpovídal se o svém nezkrotném temperamentním mládí.

Ovar zašpinil rypáky sedláků, ňadra barových umělkyně

i zlost daňových poplatníků a vlajky náhle žijí...

HOVOŘÍ JAZYKEM CIZÍM A SVÁZANÝM

Hovoří jazykem cizím a svázaným

dotkne se hrůzných vln na slinách poselství

na očích zákal, lesklý žal ryb

slizké kyvadlo na čerstvě zamilovaných hodinách.

Zná tě už od války

byl hlavounem stydících se trosek všeobecných pocitů.

V zahradách zaplavených slunečním dechem

dráždivé scény v černých kožených rukavicích.

Sáro jsi krásná, smrtelně zrzavá

na cestě vášnivě na čele trn

stehna jsou přistávací plochy pro mnoho zrcadlících se očí

odrazů z trávy a koncentračních táborů.

ROZPŮLENÁ

*Světélkuješ
uhrančivá
rozdobená v srdcích.*

*Z konikleců pleteš věnce
pro muže i pro milence.*

*Stálá změna
dávno žena
někdy nemá
rozpůlená.*